

ת"פ 30340/08/20 - מדינת ישראל נגד עז אלדין אבו סביח, אחמד זמורד (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 30340-08-20 מדינת ישראל נ' אבו סביח(עציר) ואח'
31.1.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים עז אלדין אבו סביח
אחמד זמורד (עציר)

באת-כוח המאשימה: עו"ד תמר איבלמן (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

באי-כוח הנאשם 1: עו"ד לאה צמל, עו"ד מוחמד מחמוד

בא-כוח הנאשם 2: עו"ד מוחמד חליאלה

גזר דין

בהתאם להכרעת הדין מיום 30.11.2020, שני הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן.

הנאשם 1 (עזאלדין אבו סביח), יליד 14.5.1998, הורשע בעבירות הבאות: החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**); החזקת תחמושת וחלקי נשק, לפי סעיף 144(א) סיפה בחוק; נשיאת נשק והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק; ירי באזור מגורים, לפי סעיף 340א בחוק.

הנאשם 2 (אחמד זמורד), יליד 28.2.2000, הורשע בעבירות הבאות: החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא בחוק; נשיאת נשק והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק.

הרשעת הנאשמים הייתה במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל תיקון של כתב האישום והודאת הנאשמים בעובדותיו, אך לא כלל הסכמה בעניין הענישה. בשל גילם של הנאשמים במועד העבירות, התקבלו בעניינם תסקירים של שירות המבחן. ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 24.1.2021.

עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודו הנאשמים

2. על-פי עובדות כתב האישום, הנאשמים הם חברים שהכירו במקום עבודתם. במועד לא ידוע השיג הנאשם 1

נשק מסוג M-16 (להלן - **הנשק**), כוונת, ידית, שתי מחסניות וארבע קופסאות מלאות כדורים (להלן - **האמל"ח**). מספר ימים לאחר מכן, במהלך הלילה, ירה הנאשם 1 מספר כדורים בנשק באזור מגוריו ונכח כי הנשק תקין.

כעבור מספר חודשים, נענה הנאשם 2 לבקשת הנאשם 1 לאחסן את האמל"ח בביתו. הנאשם 2 קיבל מהנאשם 1 תיק שבו האמל"ח והחביא אותו בביתו בכפר עקב. במספר הזדמנויות ביקש הנאשם 1 מהנאשם 2 את האמל"ח כדי להשתמש בו או כדי לתקנו ובאותם מקרים מסר הנאשם 2 את האמל"ח לידי הנאשם 1, אשר לאחר השימוש בו החזיר אותו אל הנאשם 2.

3. במועד כלשהו קודם ליום 10.6.2020 לקח הנאשם 1 את האמל"ח מהנאשם 2, והביא זאת אל חתונתו של עבוד אבו גרבייה שנערכה בא-ראם, שבה נכחו שני הנאשמים. במהלכה איפשר הנאשם 1 לחברו סמיר ולחתן לאחוז בנשק ולרקוד עמו, אולם הנאשם 1 לא ירה בנשק מאחר שהיה תקול. כמו כן, במספר הזדמנויות, נסע הנאשם 1 לאום אלשארייט באזור רמאללה ופגש את אחמד (המוכר כ-'חמד') שחאדה (להלן - **שחאדה**), שתיקן את הנשק.

4. בחודש יולי 2020, יומיים לפני שמחמד, אחיו של הנאשם 1, קיבל את תוצאות בחינות הבגרות (התאוג'יה), לקח הנאשם 1 את האמל"ח מהנאשם 2 במטרה לירות בחגיגות שבהן יתקבלו תוצאות הבחינות. לאחר שהנאשם 1 ירה בנשק מספר פעמים, נתקל במעצור בנשק, שחדל לפעול. ביום 9.7.2020 סיפר הנאשם 1 לנאשם 2 שהנשק אינו תקין וביקש ממנו להסיעו לרמאללה כדי שיפגוש את שחאדה, כדי שיתקן את הנשק. הנאשם 2 נענה לבקשתו והשניים נסעו לרמאללה עם התיק שבו האמל"ח. הם פגשו את שחאדה, שישב ברכבו ותיקן את הנשק בכך שהחליף את הקנה. לאחר סיום התיקון, לקח הנאשם 1 את הנשק והנאשמים נסעו מרחק של כ-100 מטר. הנאשם 1 יצא מהרכב וירה באמצעות מספר כדורים באוויר, כדי לוודא את תקינותו. לאחר מכן, חזרו הנאשמים אל שחאדה והנאשם 1 שילם לו עבור התיקון.

5. לאחר התיקון המתואר, הטמין הנאשם 1 בתא המטען של הרכב את התיק שבו האמל"ח והנאשמים נסעו לכיוון כפר עקב. במהלך הנסיעה, התקשר אל הנאשם 2 בן דודו, שאדי שאוויש (להלן - **שאדי**), שאותה עת היה בקפה-נט בא-ראם וביקש מהנאשם 2 להסיעו לביתו. הנאשם 2 נענה לבקשתו ונסע עם הנאשם 1 כדי לאסוף את שאדי, בעוד האמל"ח ברכב. הנאשמים הגיעו לא-רם ופגשו את שאדי ואת חבריו כרם ולואי. שאדי ביקש מהנאשם 2 להסיע את כרם לרמאללה והנאשם 2 הסכים. החמישה החלו לנסוע לכיוון רמאללה מבלי ששאדי, כרם ולואי ידעו על כך שהתיק שבו האמל"ח מצוי בתא המטען של הרכב. במהלך הנסיעה, נעצרו במחסום של המשטרה הפלסטינית, אשר במהלך החיפוש שערכה ברכב, מצאה בת המטען את התיק שבו האמל"ח. הנאשם 1 ניסה לחטוף מהשוטר הפלסטיני את התיק, אך לא הצליח ונעצר במקום. במהלך המהומה שנוצרה, לואי נמלט ואילו את הנאשם 2, את שאדי ואת כרם המשטרה הפלסטינית עצרה.

משך מעצרו של הנאשמים

6. במהלך ישיבת הטיעונים לעונש התבקשו הצדדים להודיע מתי נעצרו הנאשמים. על-פי עובדות כתב האישום, נראה כי שניהם נעצרו באמצעות המשטרה הפלסטינית עוד ביום 9.7.2020, אך לא היה ברור מתי הועברו לטיפול

משטרת ישראל ומתי נעצרו בישראל. באי-כוח הצדדים בדקו את חומר החקירה ואף שאלו את הנאשמים ובהתאם לכך הודיעו, כי הנאשם 1 הועבר לטיפול של משטרת ישראל ונעצר ביום 22.7.2020, אך מעצרו באמצעות משטרת הרשות הפלסטינית היה מספר ימים קודם לכן. בעניין הנאשם 2 נאמר, כי הועבר לטיפול של משטרת ישראל ונעצר ביום 15.7.2020, אך מעצרו באמצעות המשטרה הפלסטינית היה יומיים קודם לכן (עמ' 10 שורות 3-6 בפרוטוקול). בהיעדר מידע ברור בעניין זה ומאחר שראוי כי הספק יפעל לטובת הנאשמים, מעצרו לעניין משך המאסר שיושת עליהם בהתאם לגזר הדין, יחל להימנות ביום 9.7.2020.

הסקרי שירות המבחן

7. **הסקרי בעניין הנאשם 1 (עזאלדין אבו סביח):** הנאשם כבן 22, רווק, אך עמד להינשא לבת זוגו בשלוש השנים האחרונות. נולד וגדל בכפר עקב. הוא בן למשפחה המונה חמישה ילדים. אחיו התאום נושא בעונש מאסר לאחר הרשעה בעבירות ביטחוניות, אחותו נשואה ואחיו הצעירים, בני 18 ו-13, הם תלמידי בית ספר. אביו נהרג בשנת 2016, לפי דבריו, "במהלך פעילות נגד יהודים". קודם למותו, נשא האב עונשי מאסר על רקע מעורבותו בעבירות ביטחוניות ולכן נעדר מהבית במשך תקופות ממושכות. אמו עקרת בית ולטענתו, מתקשה להתמודד עם מעצרו ועם מאסרו של אחיו. לדבריו, הוריו לא הציבו לו גבולות ולא גינו את מעורבותו בפלילים.

הנאשם 1 סיים עשר שנות לימוד. לדבריו, נשר מהלימודים על רקע קשיים לימודיים בחטיבת הביניים ואי התאמה. מגיל צעיר היה מעורב בפלילים ואף נשא עונשי מאסר. מגיל 16 ועד מעצרו, עבד בתחום האלומיניום כדי לסייע לפרנסת המשפחה, אך בשל מאסרו לא עבד ברציפות.

הנאשם 1 התייחס להרשעותיו הקודמות בצמצום וראה בהן חלק מהשתייכות חברתית. למרות הרשעתו בעבר בחברות בארגון טרור, הוא שלל זאת ואף שלל עמדה שלילית כלפי הממסד. בעניין העבירות הנדונות, תיאר הנאשם 1 את העובדות אשר כללו עובדות שהושמטו מכתב האישום המתוקן בכל הנוגע לאופן השגת האמל"ח ולפיכך לא ראיתי לנכון לפרט. הוא שלל כוונה להשתמש בנשק למטרות אלימות ולדבריו, השימוש בו היה בנסיבות מצומצמות ורק למטרת ביטוי שמחה, תוך נקיטת אמצעי זהירות. עוד הוסיף, שהכיר את הנאשם 2 מעבודתם המשותפת, וכי הנאשם 2 לא היה מוכן להמשיך לשמור על הנשק בביתו. סמוך למעצרו, הסיע הנאשם 2 את בני דודו לביתם ברמאללה, אך מדברי הנאשם 1 לקצין המבחן, לא היה ברור מדוע הנשק היה עמו. מכל מקום, הוא הביע צער על כך שמעשיו השליכו גם על הנאשם 2, אשר בעטים אף נעצר לראשונה. לאחר שחרורו מהמאסר, הוא רוצה לשקם את חייו, להינשא ולחזור לעבוד בתחום האלומיניום.

בעניין הערכת הסיכון להישנות התנהלות עבריינית מצד הנאשם 1, צוינו מהלך חייו הלא יציב, מעורבותו בפלילים מגיל צעיר, העובדה שהענישה לא שימשה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות, וכן התייחסותו למעשיו כאקראיים מבלי להפיק מהם לקחים או לבחון את נסיבות מעשיו. בעניין גורמי הסיכוי לשיקום צוינו שאיפותיו לניהול אורח חיים תקין ולהשתלב בעבודה.

הערכת שירות המבחן היא כי ישנו סיכון גבוה להישנות עבירות מצד הנאשם 1 ולהתנהגות אלימה ועוברת חוק בעתיד. לא הומלץ על תכנית שיקומית, אלא על השתת עונש מאסר בפועל, אשר יחזק לנאשם 1 את הקשר בין מעשיו לבין תוצאותיהם.

8. **התסקיר בעניין הנאשם 2 (אחמד זמורד):** הנאשם כבן 20, רווק, עמד להינשא לבת זוגו. נולד וגדל בכפר עקב. להוריו שני ילדים. אחיו הצעיר, כבן 16, אינו לומד. אמו כבת 47, עקרת בית. אביו בן 72, עבד במפעל ברזל, אך בחודש יוני 2020 נפצע בתאונת עבודה ומאז הוא מתקשה בהליכה, נזקק לשיקום ואינו עובד (לשירות המבחן נמסרו מסמכים בעניין זה). הנאשם 2 הביע דאגה לפרנסת המשפחה, אשר נפגעה בשל פציעת אביו. לדבריו, הוריו כעסו על מעורבותו הנוכחית בפלילים, וכן הדגיש, כי במשפחתם אין מעורבות בפלילים.

הנאשם 2 סיים שתיים עשרה שנות לימוד בבית ספר בירושלים ואף קיבל תעודת בגרות. לדבריו, הישגיו הלימודיים היו טובים ואף קשריו החברתיים תקינים. לאחר סיום לימודיו, החל לעבוד בתחום האלומיניום כדי לסייע בפרנסת המשפחה. זה שנה וחצי הוא בקשר זוגי ועמד להינשא.

אין לחובתו הרשעות קודמות. לדבריו, נענה לבקשת הנאשם 1 להסתיר את הנשק בביתו, אך לא ידע מה מקור הנשק, לא השתמש בו בעצמו, אך נכח בפעם אחת שבה הנאשם 1 השתמש בו לכבוד סיום לימודים כביטוי לשמחה. בתחילה לא ראה במעשיו עניין חמור, אך בהמשך פחד מההשלכות העשויות להיות למעשיו ולכן הפציר בנאשם 1 לקחת את הנשק, אך נדחה בהסברים שונים של הנאשם 1. הנאשם 2 הוסיף, הוא חשש מפני הנאשם 1, ניסה להסתייע בחבריו ובקרובי משפחה של הנאשם 1, אך ללא הצלחה. כן טען, כי בעת שנעצרו במחסום, הוא לא ידע שהנשק ברכב והוסיף, כי לאחר מעצרו, אמו כעסה עליו ועל התנהגותו שאינם מתאימים לאופן התנהלותה של משפחתו. הוא הביע חרטה על מעשיו ושאיפה לשוב לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, להינשא, לעבוד ולסייע למשפחתו. הוא אף הביע רצון ללמוד ניהול עסקים וחשבונאות.

בהערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות לעומת גורמי הסיכוי לשיקום, עמד שירות המבחן על כך שגורמי הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם 2 הם העובדה שהעבירות נבעו ממערכת ערכים שאינה מגובשת, בשילוב השפעה חברתית ונטייה לריצוי הסביבה. עם זאת, גורמי הסיכוי לשיקומו הם העובדה שמדובר בצעיר, נעדר הרשעות קודמות, אשר לפני מעצרו הראה יכולת הסתגלות למסגרות לימוד ולעבודה. הוא בעל יכולות עמידה בגבולות ואף מערכת ערכים תקינה בבסיסה. הוא הביע חרטה כנה על מעשיו, הבין את השלכותיהם על מהלך חייו ואף ניכר כי למעצרו ישנה השפעה מרתיעה. כמו כן, הוא נתון במערכת סביבתית תקינה, המגנה עליו מפני התנהגות עוברת חוק, והוא אף מגלה תחושת אחריות בשל תפקידו המשפחתי כגורם מפרנס, ואף הביע את שאיפותיו לניהול אורח חיים תקין ללא מעורבות פלילית.

הערכת שירות המבחן היא כי לנאשם 1 יכולות להימנע ממעורבות פלילית בעתיד. בהתחשב בעבירות שעבר ובכך שנראה כי יוכל לשקם את חייו בעצמו, לא הוצעה תכנית שיקומית, אך הומלץ כי בגזירת עונשו ישקלו גילו הצעיר ומשך תקופת מעצרו.

הראיות לעונש

9. ראיות מטעם המאשימה: גיליון הרשעות קודמות של הנאשם 1 (אבו סביח) (ת/1), שלפיו לחובתו הרשעות קודמות, כלהלן: שתי עבירות התפרעות שנדונו בבית המשפט לנוער והסתיימו ללא הרשעה בשנת 2014; הרשעה משנת 2015 בעבירות ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק, ניסיון תקיפת שוטר באמצעות שלושה או יותר, שימוש פחזני בחומר דליק והשתתפות בהתפרעות. הושתו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס; הרשעה משנת 2017 בעבירה של חברות בארגון טרור והשתתפות בפעילות הארגון ובעבירה של חברות בהתאגדות בלתי מותרת. העונש היה מאסר למשך שנה ויום ומאסרים מותנים.

10. מטעם הנאשם 1: לא הוגשו ראיות לעונש.

11. מטעם הנאשם 2: תדפיס מידע פלילי נקי (נ/1); מכתב מבית המעצר בירושלים מיום 4.8.2020, בעניין אי הוצאת עצורים לדיונים בשל גילוי חולי קורונה. מסמך אשר נטען כי משקף את הקושי במעצר בתקופת הקורונה (נ/2); מכתבו של בא-כוח הנאשם 2 מיום 8.12.2020, אל שירות המבחן, בצירוף מסמכים רפואיים בעניין אביו של הנאשם 2, שבו ביקש מקצין המבחן לעיין במסמכים ולשוחח עם אמו של הנאשם 2, קודם להכנת התסקיר. נטען כי למרות בקשה זו, קצין המבחן לא שוחח עם האם (עם זאת, כמפורט בתסקיר, קצין המבחן עיין במסמכים) (נ/3).

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשמים

עיקרי טענות המאשימה

12. באת-כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים הנפגעים מעבירות נשק, על חומרת העבירות, לרבות עבירות החזקת נשק והובלתו ועבירות השימוש בנשק. בשל חומרתן הרבה ובשל התופעה הנרחבת של עבירות הנשק שהפכו למכת מדינה, טענה המאשימה, כי כדי להעביר מסר ברור בדבר הצורך במיגור תופעה זו, על בית המשפט להשית ענישה מחמירה, בהתאם להנחיית פרקליט המדינה (הנחייה מס' 9.16). במקרה הנדון עבירות הנשק כללו שימוש בנשק לירי במספר אירועים וכי עצם השימוש בו חמור, בין בהיותו עלול להביא להסלמה ובין בשל הנזק החמור שעלול להיגרם מירי תועה. בנסיבות אלו טענה המאשימה, כי על שיקולי ההרתעה לגבור על נסיבות אישיות של הנאשמים.

לעניין הצורך בהחמרה בענישה ולעניין רמת הענישה, הפנתה המאשימה אל פסקי הדין הבאים ואל דברי בית המשפט העליון במסגרתם: ע"פ 2918/13 דבאס נ' מדינת ישראל (18.7.2013) - הורשעה בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק ותחמושת, אך גם בחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות. הודגש הצורך בהחמרה בענישה בעבירות שנעברו תוך שימוש בנשק חם; ובע"פ 5220/09 עוואדה נ' מדינת ישראל (30.12.2009) - נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירת החזקת נשק ותחמושת והושתו עליו שישה חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט עמד על חומרת העבירות ועל הצורך להחמיר בענישת עוברי עבירות נשק; עפ"ג (מחוזי ירושלים) 49812-06-11 ואדי נ' מדינת ישראל (13.9.2011) - הרשעה בעבירה של החזקת נשק. בערעור הופחת עונש המאסר משנה ל-7 חודשים.

13. בעניין נסיבות העבירות טענה באת-כוח המאשימה, כי הנאשם 1 (אבו סביח) הוא בעליו של הנשק, הוא החזיק בו תקופה ממושכת, הוביל אותו, השתמש בו ואף תיקן אותו כדי לוודא שניתן יהיה לירות באמצעותו. הוא פעל בתחום בכך שכאמור בדבריו שהובאו בתסקיר שירות המבחן, הוא בחר להסתירו אצל חברו, הנאשם 2 (זמורד), שאין לחובתו הרשעות קודמות. בעניין הנאשם 2 (זמורד) טענה, כי לקח את הנשק כדי להסתירו אצלו במשך תקופה ממושכת, הסיע את הנאשם 1 לתקנו ונכח במקום בעת שהנאשם 1 בדק שהנשק אמנם תקין ויורה. הנשק נלקח מביתו רק באותם מקרים שבהם הנאשם 1 ביקש להשתמש בו. לפיכך טענה, כי יש לראות בו שותף מלא.

עוד הוסיפה, כי מדובר בנשק ארוך וכי כפי שנקבע לא אחת, בעת קביעת הענישה, יש לשקול גם את סוג הנשק ואת העובדה שכלל כוונת ותחמושת. לטענתה, אף אין לתת משקל של ממש לכך שהנשק שימש רק באירועים חברתיים, מכיוון שאין בכך כדי להפוך את השימוש בנשק לדבר מותר ומכל מקום, אף השימוש בנשק באירועים אלו יוצר סכנה למשתתפי אותם אירועים, בשל חשש מהסלמה אפשרית על רקע סכסוכים, אם ישנם.

המאשימה עתרה להעמיד את מתחם העונש בעניין הנאשם 1 (אבו סביח), בין 4 ל-7 שנות מאסר, ובעניין הנאשם 2 (זמורד), בין 3 ל-5 שנות מאסר.

14. בעניין הנאשם 1 (אבו סביח) טענה המאשימה, כי לחובתו הרשעות קודמות מכבידות, הוא נשא בעונשי מאסר, על-פי תסקיר שירות המבחן, אינו מכיר באופן מלא באחריותו לעבירות ובתסקיר אף נאמר כי ישנו חשש להישנות של מעורבות בפלילים מצדו. עם זאת טענה, כי יש לשקול לזכותו את הודאתו בעבירות כבר בעת חקירתו ואת חסכון הזמן השיפוטי לנוכח הודאתו. לפיכך עתרה להשית עליו 5 שנות מאסר בפועל ומאסר מותנה. בעניין הנאשם 2 (זמורד) טענה, כי הוא נעדר הרשעות קודמות, אף הוא הודה כבר בשלב חקירתו וגם בבית המשפט, ובכך חסך בזמן שיפוטי. עם זאת, משיקולי הרתעה עתרה להשית עליו 45 חודשי מאסר ומאסר מותנה.

עיקרי טענות באי-כוח הנאשם 1 (אבו סביח)

15. בעניין הרשעותיו הקודמות של הנאשם 1, טענו באי-כוחו, כי אינן מכבידות כפי שנעשה ניסיון להציגן. לטענתם, מדובר בהרשעות אופייניות לנער ירושלמי ממזרח העיר, אשר השתתף בהפגנות, הביע דעה ונתקל במשטרה. בפעם הראשונה הוזרז ונדרש לחתום על התחייבות, ולאחר מכן הושתו עליו עונשי מאסר למשך 8 חודשים ולמשך כשנה.

בעניין העבירה הנדונה נטען, כי אמנם הנאשם 1 השיג נשק, אך מאחר שהמשטרה הפלסטינית תפסה את הנשק, לא ניתן לדעת מה טיבו, אך ידוע שהנשק לא היה תקין וכי היה צורך בתיקונו לעתים תכופות, כמתואר בכתב האישום. לכן נטען, כי כל עוד הנשק לא נבדק, יש להניח לטובת הנאשם 1, שדובר בנשק מאולתר ולכן אין מקום להחמרה בענישה, כנהוג לגבי עבירות נשק שנעברו בקשר לרובה סער. עוד טענו באי-כוח הנאשם 1, כי למרות מסוכנות השימוש בנשק ולמרות הצורך בביעור תופעה זו, שעל-כך אין חולק, יש לתת משקל לכך שלא דובר בנשק שנועד לעבירות פליליות או ביטחוניות, אלא רק לשימוש נהוג ומקובל באירועי שמחה (חפלות). כך היה לאחר שאחיו של הנאשם 1 קיבל תעודת בגרות וכן בחתונה, בעוד שבשימוש זה היה מעצור בנשק שמנע את המשך הירי. לטענתם, אף יש לתת משקל לכך

שלמעט השימוש במקרים המתוארים, בשאר הזמן הנשק הוחבא. כמו כן, הירי באמצעותו לא היה בתוך שטח ישראל. לפיכך נטען, כי נסיבות העבירות אף לא הצדיקות את הגשת כתב האישום לבית המשפט המחוזי.

16. באי-כוח הנאשם 1 הוסיפו כי יש לתת משקל לכך שכל העובדות אשר בהן הודו הנאשמים ואשר על-פיהן הורשעו, נודעו מהנאשמים עצמם, וכי פרט למה שסיפרו בשלב מוקדם של החקירה, לקצין המבחן ובבית המשפט, אין כל ראיה נוספת. בעניין התסקיר הוסיפו, כי יש לבקר את שירות המבחן, אשר ראיין את הנאשם 1 באמצעות מתורגמן, מבלי להתרשם ממנו באופן בלתי אמצעי באמצעות קצין מבחן הדובר את שפתו. לטענתם, יש לכך חשיבות במיוחד בנסיבות הנדונות, שהצריכו הבנת הרקע והדקויות הכרוכות בירי מתוך שמחה. כמו כן, למרות היעדר מחלוקת על כך שמעשי הנאשם 1 היו בניגוד לחוק, בניגוד לאמור בתסקיר, לא דובר בהתנהלות אלימה.

17. בעניין רמת הענישה טענו באי-כוח הנאשם 1, כי הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, היא מלפני שנים וכי באותה תקופה אמנם הענישה הייתה מקלה יותר ובנסיבות דומות אף הושתו עונשי מאסר בעבודות שירות (כך למשל, במקרים הבאים: ת"פ (מחוזי מרכז) 11059-05-12 מדינת ישראל נ' אבו מוסא (19.5.2013); ת"פ (מחוזי נצרת) 51828-02-14 מדינת ישראל נ' עטאללה (19.5.2013); ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.2014)). בשנים האחרונות ובמיוחד מאז שנת 2016, ישנה מגמת החמרה. לעניין רמת הענישה, הפנתה באת-כוח הנאשם 1, לפסקי הדין הבאים:

ת"פ (מחוזי נצרת) 13355-09-16 מדינת ישראל נ' נסרה (30.1.2017) - שלושת הנאשמים הורשעו בעבירות של נשיאת נשק, הובלת נשק ותחמושת, רכישת נשק מסוג תמ"ק (קארל גוסטב) ותחמושת והחזקתו וירי במקום מגורים. הנאשמים 1 ו-3 הורשעו גם בקשר לפשע והנאשם 2 הורשע גם בעבירה של החזקה שימוש בסמים לצריכה עצמית. לשלושתם אין הרשעות קודמות. במסגרת הסדר טיעון מוסכם בעניין העונש, הושתו על הנאשמים 1 ו-3 21 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 ₪. על הנאשם 2 הושתו 14 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס בסך 7,500 ₪.

ת"פ (מחוזי חיפה) 613-04-17 מדינת ישראל נ' אגבריה (17.1.2018) - הרשעה בעבירה של נשיאת נשק מסוג אקדח ותחמושת והובלתו. לנאשם אין הרשעות קודמות. הושתו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

ת"פ (מחוזי חיפה) 66310-07-17 מדינת ישראל נ' בריה (6.1.2019) - הרשעה בעבירה של נשיאת נשק מסוג תמ"ק (קארל גוסטב) ומחסנית תואמת מלאה בכדורים. לנאשם אין הרשעות קודמות ואף נקבע כי בשל נסיבותיו ותהליך השיקום שהחל, יש להקל בעונשו. הושתו עליו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן.

ע"פ 9830/17 חמודה נ' מדינת ישראל (8.3.2018) - הנאשם הורשע בנשיאת נשק, ירי באזור מגורים ואיומים. לחובתו הרשעות קודמות, בין השאר בעבירות אלימות. הושתו 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, לאחר שמתחם העונש הועמד על 48-24 חודש. הערעור נדחה.

רע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.2016) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת. בית

משפט השלום הקל בעונשו בשל נסיבותיו האישיות, הודאתו והיעדר הרשעות קודמות והשית עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. בעקבות ערעור המדינה, הוחמר עונשו בבית המשפט המחוזי ל-9 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה.

18. באי כוח הנאשמים ביקשו להתחשב ברמת הענישה הנוהגת, בכך שהרשעתו האחרונה של הנאשם 1 הייתה בשנת 2017, בעובדה שכיום הוא עובד בצורה מסודרת, בנסיבותיו האישיות כפי שהן עולות מהתסקיר וכן בכך שהוא מטפל באמו ומסייע לאחיו. כן חזרו על כך שיש להתחשב בכך שלא השתמש בנשק למטרה פלילית או ביטחונית. לנוכח כל אלו, עתרו באי כוחו להשית על הנאשם 1 ענישה מתונה תוך התחשבות גם במשך מעצרו.

עיקרי טענות באי-כוח הנאשם 2 (זמורד)

19. בא-כוח הנאשם 2 הדגיש את העובדה שהנאשם 2 הוא צעיר כבן 20, ללא הרשעות קודמות וכי זה מעצרו הראשון. תחילה היה עצור ברשות הפלסטינית ולאחר מכן הועבר לחקירת משטרת ישראל, שנמשכה כחודש וכי בשל החשד למעורבות ביטחונית, כללה גם חקירת שב"כ.

בא-כוח הנאשם 2 הדגיש את חלקו הקטן בעבירות ואת העובדה שהנשק שימש רק לאירועי שמחה, כמו חתונה או חגיגות סיום בחינות בגרות. אמנם לא ניתן לחלוק על הפסול במעשה, על כך שאינו חוקי וכי הוא ראוי לגינוי, אך טען, כי יש להתחשב בנסיבות העבירה ובכך שנעברה בנסיבות מקובלות בחברה של הנאשמים, כך שאין מדובר במעשה אנטי חברתי. בנסיבות אלו טען, כי אין מקום להחמרה בענישה, כטענת המאשימה.

20. בעניין רמת הענישה הנוהגת, הפנה בא-כוח הנאשם 2 אל פסקי הדין הבאים:

ת"פ (מחוזי ירושלים) 40932-03-18 מדינת ישראל נ' עראמין (10.7.2019) (כבוד השופט ח' מ' לומפ) - במסגרתו נדון עונשם של שלושה נאשמים. הנאשם 1 הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק וצירף הליך נוסף שבמסגרתו הורשע בעבירה של סחר בנשק. אין לחובתו הרשעות קודמות. הושתו עליו 42 חודשי מאסר, מאסרים מותנים וקנס בסך 3,000 ₪; הנאשם 2 הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של סיוע לסחר בנשק. לחובתו הרשעות קודמות, חלקן בעבירות זהות לאלו שבהן הורשע ואף מאסרים מותנים בני הפעלה. הושתו עליו 52 חודשי מאסר בפועל, הופעלו המאסרים המותנים, מאסרים מותנים וקנס בסך 3,000 ₪; הנאשם 3 הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובעבירה של ירי באזור מגורים. לחובתו הרשעה קודמת. הושתו עליו 26 חודשי מאסר, מאסרים מותנים וקנס בסך 3,000 ₪.

ע"פ 2802/18 איוב נ' מדינת ישראל (26.7.2018) - נאשם אחד הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ונגזרו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה. ערעורו של הנאשם השני, שהורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק, הופחת מ-15 חודשי מאסר בפועל ל-9 חודשים בשל נסיבות אישיות חריגות, סיכויי שיקום גבוהים ולנוכח הסכמת המדינה.

בנוסף הפנה אל פסקי הדין הבאים, אשר אינם מהתקופה האחרונה ולפיכך, כפי שכבר נאמר, ספק אם משקפים את רמת הענישה בעבירות נשק, הנהוגה היום: ע"פ 2044/11 מדינת ישראל נ' בלוצרקובסקי (7.7.2011) - הרשעה בעבירה של נשיאת נשק ושל החזקת נשק. בערעור הוחמר עונש המאסר והועמד על 7 חודשי מאסר בפועל במקום 6 חודשי עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנס; ע"פ 526/14 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.2014) - הרשעה בעבירה של החזקת נשק ובעבירה של סחר בנשק. בשל הסיכוי הממשי לשיקום הנאשם, בערעור הופחת עונש המאסר מ-22 חודש ל-16 חודש; ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.2014), שהוזכר גם בטיעוני באי-כוח הנאשם 1, אשר במסגרתו נדחה ערעור המדינה על גזר דין שהשית 6 חודשי עבודות שירות על נאשם שהורשע בעבירות של רכישת נשק ותחמושת, החזקתו נשיאתו והובלתו. זאת לאחר שמתחם העונש הועמד על תקופה שבין עבודות שירות ל-20 חודשי מאסר בפועל.

21. בא-כוח הנאשם 2 טען כי על-פי הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, היה מקום לשחרור הנאשם וזאת מאחר שדובר בה בנסיבות חמורות בהרבה ובענישה מקלה באופן משמעותי. מכל מקום, בעניין הנאשם 2, טען בא-כוחו, כי מדובר במי שהכיר באחריותו, הביע חרטה על מעשיו ושהמעצר היה טראומטי עבורו. הוא ביקש שיינתן משקל לכך שלמרות העובדה שעבר עבירה המוגדרת פלילית ולא ביטחונית, הוא הוחזק באגף ביטחוני על כל מגבלותיו, לרבות ניתוק מלא מהעולם לרבות והיעדר אפשרות לשוחח עם משפחתו. עוד הוסיף, כי לנאשם בת זוג, הם עומדים להתחתן והנאשם מעוניין לפתוח דף חדש בחייו ולהקים בית ומשפחה. לדברי אמו, הוא כבר רכש דירה בכפר עקב והחל לשלם עבורה. עוד ביקש להתחשב בפציעת אביו בעבודה ובכך שמאז פציעתו הוא מתקשה לתפקד ולכן בשל מעצרו של הנאשם 2, מצבה הכלכלי של המשפחה קשה מאד.

22. בא-כוח הנאשם 2 טען, כי לפי רמת הענישה שעליה הצביע, על עונשו של הנאשם 2 להיות בעבודות שירות, אך בהיעדר המלצה שיקומית ולנוכח הקושי בתכניות שיקום לתושבי מזרח ירושלים, מבקש להתחשב בכך ולהקל בעונשו. כן ביקש לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן השיפוטי לנוכח הודאתו, את החרטה שהביע, את נסיבות חייו כפי שתוארו בתסקיר בעניינו, את העובדה שעל-פי התסקיר הוא הפנים את חומרת מעשיו וכי סיכויי שיקומו גבוהים. לעניין זה אף הדגיש את האמור בתסקיר, כי עוד בטרם נתפס, הבין הנאשם 2 את הפסול במעשיו ואף ניסה להסתייע בחבר כדי להיפטר מהנשק שהנאשם 1 ביקש שישמור, אך לא הצליח. גם אמו כעסה על מעשיו והבהירה לו שאינה מוכנה לקבל זאת. בא-כוח הנאשם 2 הדגיש, כי על-פי התנהלות הנאשם 2 ועל-פי האמור בתסקיר בעניינו, העבירות שעבר היו חריגות להתנהלותו וכי סיכויי שיקומו גבוהים מאד. לפיכך ביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

דברי הנאשמים

23. **דברי הנאשם 1 (אבו סביח) - בדבריו הביע חרטה על מעשיו, אמר שלא הייתה לו כל כוונה אלימה והוסיף שפחד שאם יזרוק את הנשק, ייתפס וייעצר. הוסיף שהוא עובד באלומיניום ולאחר שחרורו רוצה לפתוח עסק ולעסוק בכך. חזר על כך שהוא מבין את הטעות שעשה וביקש שלא להחמיר עמו, כדי שיוכל להשתחרר ולהמשיך בחייו.**

24. **דברי הנאשם 2 (זמורד) - אף נאשם זה הביע חרטה על מעשיו והוסיף שהוא מבקש שעונשו לא יהיה חמור. הוא רוצה להשתחרר ולסייע לאביו, להתחתן ולהקים את ביתו ולהמשיך בחייו.**

אמו של הנאשם 2: גם אמו של הנאשם 2 ביקשה להוסיף דברים. לדבריה, לאחר שנודע לה על המקרה שוחחה עם בנה והסבירה לו שמעשיו לא היו בסדר. ביקשה שלא להחמיר בעונשו, כדי שיוכל להשתחרר, לחזור לעבוד באלומיניום ולסייע לאביו. הוסיפה שבעקבות הפציעה של אביו, שהוא אדם מבוגר, הוא הפך לנכה וכי אינו יכול לעבוד. סיפרה שהנאשם 2 קנה בית והחל לשלם עבורו וכי הם רוצים שלאחר שחרורו יתחתן וימשיך בחייו.

דין

(1) קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו

25. שני הנאשמים הורשעו בעבירות של החזקת נשק (סעיף 144(א) רישא בחוק), ונשיאת נשק והובלתו (סעיף 144(ב) רישא בחוק). הנאשם 1 הורשע גם בעבירה של החזקת תחמושת וחלקי נשק (סעיף 144(א) סיפה בחוק), ובעבירה של ירי באזור מגורים (סעיף 340א בחוק).

26. הערכים המוגנים אשר נפגעו מעבירות הנשק שבהן הורשעו הנאשמים, הם ערך ההגנה על הציבור, על שלמות גופו, על רכושו ועל בטחונו. בית המשפט עליון חזר אינספור פעמים על חומרת עבירות הנשק לסוגיהן. כך בין השאר, נאמר בע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.2017), בעניין עבירות החזקת נשק ונשיאתו, תוך הפניה לפסיקה נוספת (כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 10):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך (ראו למשל: ע"פ 2422/14 ח'דר נ' מדינת ישראל פסקה 10 וההפניות שם (21.12.2014); ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 וההפניות שם (18.7.2013)). לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושתים על עבריינות נשק (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 14 וההפניות שם (19.1.2014); ע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011))"

בעניין העבירה של ירי באזור מגורים (סעיף 340א בחוק), יש לתת את הדעת לתיקון 134 בחוק משנת 2018 ולדברי ההסבר להצעת החוק, שלפיהם המחוקק ראה לנכון להחמיר באופן מיוחד בענישה בשל עבירה זו, לנוכח הסיכון הרב הגלום בירי באזור מגורים (ס"ח תשע"ח מס' 2742 מיום 26.7.2018 עמ' 887; ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1223 עמ' 914). כן ראו את דברי בית המשפט בעניין חומרת העבירה, בין השאר, בעניין ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019) (כבוד השופט י' אלרון, פסקה 17):

"בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים. כך למשל, בעניין עמאש צוין כי:

'רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר' (ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל, בפסקה 20 (17.9.2015); ראו גם: ע"פ 4611/18 נאסר נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (10.3.2019); ע"פ 5015/15 מדינת ישראל נ' ריאן, בפסקה 12 (29.3.2016)."

27. באי-כוח הנאשמים חזרו והטעו כי הנסיבות שבהן נעברו העבירות אינן במדרג חומרה גבוה, בין השאר, מאחר שלא נעברו על רקע פלילי או בטחוני, אלא בנסיבות שבהן רוב הזמן היה הנשק מוחבא, לעתים תכופות היו תקלות שמנעו את השימוש בו וכי הנסיבות שבהן השתמשו בו, היו בהתאם לנהוג בחברה שלהם, למטרת ביטוי שמחה. לפיכך טענו, כי למרות הפסול במעשים ולמרות חומרתם, יש לראות בכך נסיבות מקלות. למרות זאת, נראה כי אף אם אמנם הנסיבות שבהן נעברו העבירות, אינן במדרג החומרה הגבוה ביותר, עדיין לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בעבירות נשק, שבעיקרן הן חמורות וכי "נשק הוא נשק הוא נשק" (ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.2009), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה י'). בשל חומרתן, בדרך כלל עבירות אלו מחייבות החמרה בענישה.

28. **בעניין הנאשם 1 (אבו סביח) -** נראה כי גם אם הפגיעה בערכים החברתיים אינה בדרגת החומרה הגבוהה ביותר, הפגיעה בהם היא בדרגת חומרה בינונית, בעיקר בשל הצטברות העבירות, משך הזמן שבהן הנשק הוחזק במסתור כדי לשמש אותו, והעובדה שהשתמש בנשק מספר פעמים באזור מגורים, גם אם לא למטרות פליליות. העובדה שלא אחת התגלו תקלות בנשק שמנעו את המשך השימוש בו, אינה בהכרח פועלת לזכותו, מאחר שבכל הפעמים פעל לתיקונו.

בעניין הנאשם 2 (זמורד) - נראה כי הפגיעה בערכים החברתיים חמורה פחות מזו של הנאשם 1. כך מאחר שהוא עצמו לא השתמש בנשק ואף ניכר כי בחר לשמור עליו בעיקר בשל חששו מפני הנאשם 1. אף נראה מדברי שני הנאשם בפני קצין המבחן, כי לאחר שהנאשם 2 ביקש להפסיק לשמור על הנשק עבור הנאשם 1, הוא נתקל בסירובו ואף ניסיונו של הנאשם 2 להסתייע באחרים לשכנע את הנאשם 1 לקחת את הנשק, כשל.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת

29. **עבירות החזקת נשק, החזקת תחמושת וחלקי נשק ונשיאת נשק והובלתו -** בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה טווח ענישה רחב במקרים שבהם נאשמים הורשעו בעבירות אלו. נוסף על פסקי הדין שאליהם הפנו באי כוח הצדדים, נבחנה גם פסיקה נוספת, כלהלן: רע"פ 2822/12 דואהרי נ' מדינת ישראל (25.4.2012) - הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות נשק, הורשע בעבירה של החזקת נשק. בבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו והועמד על 20 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל במצטבר מאסר מותנה למשך 10 חודשים. בקשת רשות הערעור נדחתה; ת"פ

(מחוזי חיפה) 15148-03-12 מדינת ישראל נ' כבהה (19.2.2013) - הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בהחזקת נשק, אקדח ומחסנית עם כדורים, ובעבירה של שינוי זהות רכב. נקבע מתחם עונש 2-4 שנות מאסר. על הנאשם הושתו 3 שנות מאסר ומאסר מותנה; ת"פ (מחוזי באר שבע) 8041/07 מדינת ישראל נ' מירילאשווילי (מור) (12.7.2007) - הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות, הורשע בעבירה של החזקת נשק לרבות תחמושת. הושתו עליו 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה; ת"פ (מחוזי חיפה) 5127/06 מדינת ישראל נ' כרכור (10.7.2006) - הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות, הורשע בהחזקת נשק ובהחזקת רכוש חשוד כגנוב. הושתו עליו 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה (ע"פ 7955/06 מיום 1.1.2007); ע"פ 3632/14 אנואר אבו סבית נ' מדינת ישראל (8.12.2014) - הנאשם צעיר ללא הרשעות קודמות, הורשע בעבירה של החזקת נשק, מתחם הענישה הועמד על 12-36 חודשי מאסר, והעונש הועמד על 18 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה; ע"פ 3288/14 מדינת ישראל נ' קריספיל (24.8.2014) - הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות, הורשע בעבירות של החזקת נשק, אקדח טעון במחסנית שבה כדורים, והחזקת נכס (האקדח) החשוד כגנוב. עונשו הוחמר בערעור מ-18 חודשי מאסר ל-9 חודשים.

30. **עבירות ירי באזור מגורים** - בעניין עבירה זו יש לתת את הדעת לכך שכאמור לעיל, בעקבות תיקון מס' 134 הוחמרה הענישה בעניין עבירה זו. כמו כן, נבחנה פסיקה שלהלן, בהתחשב בשוני בנסיבות בין המקרים שנדונו בה לבין המקרה הנדון: ע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.2020) - נאשם כבן 30 שלחובתו הרשעות קודמות. הורשע בנשיאת נשק והובלתו ובירי באזור מגורים באמצעות תת מקלע מאולתר (קרלו). עונשו הועמד על 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וחילוט הרכב. בערעור הוחמר עונשו ל-36 חודשי מאסר בפועל, תוך הדגשה כי אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין; ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל (17.9.2015) - שני הנאשמים הורשעו במספר עבירות, לחובת אחד מהם הרשעות קודמות. בעניין עבירה של ירי באזור מגורים, הושתו על כל אחד מהם 48 חודשי מאסר בפועל. הערעורים נדחו; ע"פ (מחוזי מרכז) גלר נ' מדינת ישראל (10.3.2013) - הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות, הורשע בהחזקת נשק ותחמושת שלא כדין, מעשיי פזיזות ורשלנות, ירי באזור מגורים, ושיבוש מהלכי משפט. בערעור הופחת עונש המאסר ל-48 חודש.

שקילת הנסיבות הקשורות בעבירה

31. בעניין נסיבות העבירות, נשקלו בעניין כל אחד מהנאשמים הנסיבות שלהלן.

הנסיבות שנשקלו בעניין הנאשם 1 (אבו סביח): ראשית, מדובר בעבירות שנעברו במשך תקופה ממושכת. כל אימת שהתגלתה תקלה בנשק באופן שמנע את השימוש בו, פעל הנאשם 1 לתיקונה, כדי לוודא את תקינות הנשק, ויכולת הירי באמצעותו. שנית, בנסיבות הנדונות, נראה כי הנשק אמנם לא שימש למטרות פליליות, ביטחוניות או פוגעניות אחרות. עם זאת, אין להמעיט מחומרת השימוש האסור והמסוכן שעשה בנשק באותם אירועים שבמהלכם ירה, לרבות ירי לשם בדיקת תקינות הנשק. אפילו דובר בירי באירועי שמחה בלבד, העובדה שמדובר ב"מנהג מקובל", אינה מפחיתה מחומרת הירי, אולי אף להפך. שלישית, בדומה, אמנם לא נגרם נזק כתוצאה מהחזקת הנשק או מהירי באמצעותו, אך כפי שטענה המאשימה בצדק, עצם הירי של אדם שאינו מיומן, בנוכחות אנשים רבים (חתונה, חגיגות סיום בחינות בגרות), עלול להביא לנסיבות של הסלמה או לפגיעה באנשים כתוצאה מירי תועה.

הנסיבות שנשקלו בעניין הנאשם 2 (זמורד): ראשית, גם בעניינו מדובר בעבירות אשר נעברו במשך תקופה ממושכת. עם זאת, נשקלה העובדה שהנאשם זה לא השתמש בנשק, אלא רק הסתיר אותו, אך גם סייע לנאשם 1 בהובלתו לתיקון. **שלישית,** בדומה לשיקולים בעניין הנאשם 1, נשקלה העובדה שבפועל לא נגרם נזק במהלך התקופה שבו החזיק הנאשם 2 בנשק עבור הנאשם 1.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

32. בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות במידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות, במדיניות הענישה הנהוגה בעניין העבירות שבהן הורשע כל אחד מהנאשמים ובנסיבות שבהן נעברו העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירות שעבר כל אחד מהם, הוא כלהלן:

הנאשם 1 (אבו סביח) - מתחם העונש ההולם הוא בין 30 ל-60 חודשי מאסר.

בעניין הנאשם 2 (זמורד) - מתחם העונש ההולם הוא בין 10 ל-30 חודשי מאסר.

גזירת עונשם של הנאשמים (2)

נסיבותיהם של הנאשמים

33. **הנאשם 1 (אבו סביח) -** לחובתו נשקלו הרשעותיו הקודמות, אשר כמפורט לעיל, בעטיין נשא פעמיים עונשי מאסר (שמונה חודשים ושנה), אך נראה כי לא היה בכך כדי לשמש עבורו גורם מרתיע מפני הישנות עבירות. אף שירות המבחן העריך כי ישנה מסוכנות גבוהה לכך שיחזור לעבור עבירות. עם זאת, נראה כי מדובר במי שגדל בבית שבה העבריינות אינה זרה (קודם למותו, אביו נשא בעונשי מאסר ועתה אף אחיו נושא בעונש מאסר), וכאמור בתסקיר, גדל בהיעדר תמיכה, באווירת חוסר יציבות והיעדר דמויות סמכותיות שיכולות היו לשמש לו דוגמה להתנהלות נורמטיבית. לצד שיקולים אלו, נשקלו לזכותו העובדה שהודה ובכך חסך זמן שיפוטי ניכר ואף הביע חרטה. כך הגם שעל-פי האמור בתסקיר שירות המבחן, ספק אם מדובר במי שהפנים את חומרת מעשיו ומסוגל להפיק לקחים. לצד אלו נשקלה גם העובדה שלמרות הרשעותיו הקודמות, בדרך כלל ניהל אורח חיים נורמטיבי ולא אורח חיים עברייני, עבד לפרנסתו ולאחר מות אביו, אף נשא בעול פרנסת המשפחה. שאיפותיו הן לחזור למעגל חיים נורמטיבי, לחזור לעבודתו ולהקים משפחה.

34. **הנאשם 2 (זמורד) -** לנאשם אין הרשעות קודמות. למעט מעורבותו בעבירות הנדונות, אורח חייו נורמטיבי, הוא סיים לימודים לרבות בחינות בגרות, עבד במקום עבודה מסודר, סייע בפרנסת המשפחה, עמד להינשא ואף החל לשלם עבור הבית שקנה. מדבריו ומדברי אמו ניתן היה להתרשם כי העבירות שעבר, חריגות להתנהלותו וכי ככל הנראה נעברו בהשפעת הנאשם 1 ואולי אף כטענת הנאשם 2, לנוכח חששו מפני הנאשם 1. מתסקיר שירות המבחן אף עולה, כי על רקע התנהלותו הנורמטיבית בדרך כלל, הוא מבקש לחזור ולסייע לפרנסת המשפחה, בעיקר לאחר פציעתו של אביו במהלך עבודתו. על-פי הערכת שירות המבחן, בשל אורח חייו הנורמטיבי, העובדה שגדל בבית מיטיב שמערכת

ערכיו תקינה, ניתן להניח כי יימנע ממעורבות פלילית נוספת בעתיד. כן נשקלה העובדה שהודה בעבירות, חסך זמן שיפוטי, הביע חרטה על מעשיו וכאמור בתסקיר, אף ניכר כי הבין היטב את משמעות חומרת מעשיו וכי עצם מעצרו משמש גורם מרתיע מפני האפשרות שיהיה מעורב בעבירה פלילית בעתיד.

גזירת עונשם של הנאשמים

35. איזון כל השיקולים האמורים, עמדת המאשימה וטענותיהם של באי-כוח הנאשמים, מוביל לכך שמיקום העונש שיושט על כל אחד מהנאשמים בתוך מתחם העונש, יהיה כלהלן:

הנאשם 1 (אבו סביח): בחלקו התחתון של מתחם העונש (בין 30 ל-60 חודשי מאסר).

בעניין הנאשם 2 (זמורד): בחלקו התחתון של מתחם העונש (בין 10 ל-30 חודשי מאסר).

כמו כן, על הנאשמים יושתו עונשי מאסר מותנים, אשר ישמשו גורם מרתיע.

גזר הדין - סיכום

36. **גזר הדין בעניין הנאשם 1 - עזאלדין אבו סביח:**

א. מאסר בפועל למשך 32 חודש, החל מיום 9.7.2020 (לעניין מועד זה, ראו פסקה 6 לעיל)

ב. מאסר מותנה למשך שישה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע.

ג. מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.

37. **גזר הדין בעניין הנאשם 2 - אחמד זמורד:**

א. מאסר בפועל למשך 12 חודש, החל מיום 9.7.2020 (לעניין מועד זה, ראו פסקה 6 לעיל)

ב. מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע.

ג. מאסר מותנה למשך חודש וחצי. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים

מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, י"ח בשבט התשפ"א, 31 בינואר 2021, במעמד הנאשמים ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**